

Bir Gıybet Bir Yusuf'u Bin Kuyuya Atar...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

"Yusuf'u öldürün ya da bir yere atın ki, babanızın yüzü size kalsın, sonra yine salih bir kavim olursunuz."

[Yusuf, 9]

Uzak mısın o çirkin suçun işlendiği yerden? Ellerin kuyuya itmeye yanaşmaz mı sanıyorsun bir Yusuf güzelliğini? Hasedin yaktığı ateş kalbinin taraçalarına hiç bulaşmayacak mı? Emin misin?

Eski bir cinayet kendine yeni failer arıyor; haberin olmadı mı hiç?

Ucuzcu bezirgânların insafında bıraktığın olmadı mı hiç kardeşini? Senin dilin de "öldürmeyelim ama...." diye vahşetine kılıflar aramaya çıkmadı mı sanıyorsun?

Doğru, öldürmedin kardeşini... Diriliğine hiç dokunmadın, dokundurtmazsın da... Bir cinayetin bedelini ödemeye hazır değilsin elbette...

Canına dokunmadığın kardeşinin onuruna dokunduğunun farkında değil misin? Bedenine kastetmediğin kardeşinin haysiyetine kastettiğini görmüyor musun? Hem de düşmanının değil kardeşinin haysiyetine... Tıpkı bir cesedin etlerini dişlerine koparırcasına... Hiç savunmasız olduğu anda.. Bir bebeği boğazlarcasına. Elini kaldırmaz olduğu demde. Dilini kırırdatamaz olduğu halde... Ölü olduğunu fırsat bilerek hem de...

Tıpkı kuyuya itilmiş Yusuf gibi, gözden düşürürcesine... Kana bulanmış bir gömleği vahşetine kılıf edercesine, "söylediğim doğru ama ..." diye kurtlara kaptırıyorsun kardeşini... "Yüzü olsa söylerdim..." diye diye, sen, evet sen, kurt olup kapıyorsun kardeşini...

Sorsa baban Adem [as], sorsa sana ana yürekli şefkat Peygamberi Muhammed Mustafa [asm]: "N'ettin kardeşini?" "Biz tam oyuna dalmıştık ki..." diye mi başlayacaksın, tıpkı onlar gibi. Gözlerin yerde, inanılmaz olduğunu bile bile... "Gerçi bize inanmazsın ama..." diyerek yüzsüzce. Sahi dalmadın mı sanıyorsun dünyanın oyununa... Ezdirmedin mi vicdanını sonu gelmez çoğaltmaların patikalarında...

Yo, yo; Yusuf düşmedi kuyuya... Kardeşleri düştü elbet. İttikleri Yusuf'un ardı sıra kalplerini de ittiler kuyuya... Yitirdiler bütün yokuşları düz edecek doğruluklarını. Yüz üstü bıraktılar cümle kuyuları yol edecek kalplerini. Ondan sonra ne onlara görünür oldu kalpleri, ne onları görür oldu kalpleri.. Kaybettiler, kayboldular

Kırıldı yansımaların hepsi... Köreldi ışıklar. Yüzlerini aradılar aynalarda; bulamadılar. Özlerini aradılar sözlerinin dibinde; bulamadılar. Yüz üstü düşmüş vicdanlarını ayağa kaldıracak mecali bulamadılar...

Bir Gıybet Bir Yusuf'u Bin Kuyuya Atar...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

Sen ey diliyle kardeşini yaralayan yeni zamanlar hasetçisi... Sen ey sözüyle kardeşinin yakasına bir daha hiç çıkaramayacağı en yapışkan, en zalim etiketi takan şimdiki zaman kalleşi...

Bilmez misin ki, kıymetini kardeşlerinin bilmediği bir kardeş, güzeller güzeli Yusuf da olsa, ucuza satılmıştır artık. Bilmez misin ki, onuru ayaklar altına alınmış bir kardeş, rüyaların sultanı Yusuf da olsa köle pazarına sürülmüştür artık.

Gıyabında kötülüğünü andın ya kardeşinin; bil ki, artık baba ocağından sürdün onu: Yakup gibi eseflere boğdun. İşitmeişini fırsat bilerek ayıbını açık ettin ya kardeşinin, bil ki, ana kucağından düşürdün onu: Anası bile pak edemez artık kirlerini. Bir daha bilemeyeceğini bile bile, günahıyla andın ya kardeşini, sığınacağı köşelerin hepsinden kovdun onu: Tesellilerin hiçbirisi yetmez hüznüne. Azıcık da olsa savunma hakkı tanımadan suçladın ya kardeşini, örtüneceği örtülerin hepsini çektin üzerinden: Çıplak kalmıştır artık soğuk bakışların ayazında... Farkındasındır artık, dilin ve dudağın Yusuf'un kardeşlerinin eylemine özenmiş. Gıybetini ettiğin kardeşini gözlerden ırağa atıyorsun, gönüllerden uzağa itiyorsun.

Kuyuya atıyorsun kardeşini. Öyle bir kuyu ki, kıymet bilenler başlarını eğip de bakmazlar bile. Öyle bir kuyu ki, ucuzcu kervanların uğrak yeri ancak. Öyle bir kuyu ki, yağmacı haramilerin gözdesi sadece. Öyle bir kuyu ki, boynuna veballer asıp da itiyorsun kardeşini. Çok az pahaya satılacak bir köleye dönüştürüyorsun Yusuf masumiyetini...

Bir baksan ya içine; Yusuf'ları kuyuya atma suçundan masum musun sahi? Bir dinlesen ya sözlerini; Yusuf yüzlüleri ucuza satmaktan ve satın almaktan beraat ettirir misin kendini?

Kimin dilinde kardeşi Yusuf'un sırtından soyduğu bir kanlı gömlek yok ki...
Yabancı ve insafsız gözlerde, aldirışsız ve ölçüsüz sözlerde yağmıyoruz kardeşlerimizi...

Sözlerimizin mızrağını sokuyoruz göğüslerine... Sesimizin uğultusunda boğuyoruz cılız yalvarışlarını... Dişlerimizin arasında öğütüyoruz utangaç gözlerini... Dudağımızla parçalıyoruz sessiz masumiyetlerini...

Hadi itiraf et sen de: arkadan çekiştirdiğin kardeşini Yusuf gibi kuyuya itmekte değil misin? Değil misin?

"Yusuf'u öldürdün yahut öyle bir yere attın ki, ne babanın yüzü kaldı sana, ne bir daha salih biri olma fırsatın..."

Senai Demirci